

žive. Vse je hodilo, vse se gibalo! Videli smo Davidov boj z velikanom Golijatom. To smo se smejali, ko je štrbunknil prevzetni velikan po tleh! Morebiti še bolj kakor Izraelci takrat, ko je David zares premagal nadležnega bahača. Še bolj nam je pa ostal v spominu tisti mož, ki si je obul premajhen čevelj, potem ga pa ni mogel sezuti. Kolikokrat smo se mu še potem smejali! Pa se mu bomo še...

Od Sv. Jakoba smo jo pa mahnili kar naravnost na kolodvor. Tam bi nam jo bil pa Janovčev Jaka kmalu polomil. Sredi pred kolodvorom je stalo par rdeče pobarvanih vozov. Jaka pa kar proti njim! Seveda, v rdečih vozovih bi bilo še lepše ko v črnih. Če so že zunaj rdeči, kakšni morajo biti šele znotraj! Pa ni Jakova obveljala.

Pokazali so nam naš vlak. Odprli so nam voz. Vsi trudni smo posedli po klopeh. Najprvo smo se prešteli. In glej! Nobenega ni bilo preveč. To smo bili veseli! Pa doma bodo tudi! Sicer nas včasih pokregajo, še obunkajo, pa ciganom nas ponujajo ali pa sovi; pa nas imajo vseeno radi.

Vlak je potegnil. Mi pa spet k oknom. Že zjutraj smo mnogo videli, pa gotovo še ne vsega.

V št. Vidu je šlo silno veliko ljudi z vlaka. Zjutraj jih je pa tudi veliko vstopilo. Povedali so nam, da so to delavci in delavke, ki hodijo v ljubljanske tovarne.

V Škofji Loki smo izstopili. Posedli smo na domače vozove, in konjički so nas zategnili nazaj domov.

Tako smo bili veseli, ko smo bili spet doma, da smo kar vriskali. Pa samo mi, kar nas je doma tostran Mladega vrha. Martinjvrharji so se pa pripeljali domov kakor kralj-Matjaževa vojska. Vse je pospalo po vozeh, samo voznik in konjiček sta čula.

In doma! Celo noč bi bili dopovedovali, kako je bilo v Ljubljani. Pa so domači rekli: »Otroci, spat!« In smo topot zelo radi šli. Potem smo pa najmanj tri tedne govorili samo o Ljubljani in o Ljubljančih, če nas je hotel kdo poslušati.

A. Čebular:

V Korotan!

Hej, juhej,
čez goré, ravan,
preko tujih mej
gremo v Korotan.

Solnčece, povej
za najbližjo pot,
kje dospemo prej
med naš bratski rod?

„Malčki, dober dan!
Tamle za goró
je že Korotan —
drija, drija, dro!“

